

”

آوینی از سالهای ۶۲ یا ۶۳ معتقد

شد برخلاف

مسیر انقلاب،

داریم نسخه‌های

غربی‌ها را دوباره

و خرد خرد دست

می‌گیریم و پیاده

می‌کنیم؛ ....

خیلی تند؛ جلوی

می‌نشستی به

صراحت این را

می‌گفت .... برای

مثال «آخرین

دوران رنج» را

ببینید

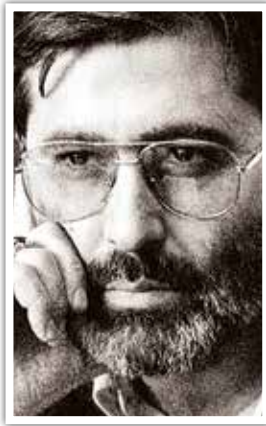
دستگاه‌های اجرایی را محدود می‌کند حتی عده‌ای فرهنگ کار و مدیریت جهادی را تهدیدی برای خود می‌دانستند و لذا برآیند داخل و خارج از جهاد بر دولتی شدن آن قرار گرفته بود.

انزوای حزب‌الله

شهید آوینی یکی از کسانی است که می‌توان او را آئینه‌فراز و نشیب حرکت انقلاب از این منظر دید. آوینی از همان وقت به صراحت به مقابله با این جریان برمی‌خیزد. مهدی همایونفر از دوستان نزدیک آوینی می‌گوید: آوینی از سالهای ۶۲ یا ۶۳ معتقد شد برخلاف مسیر انقلاب، داریم نسخه‌های غربی‌ها را دوباره و خرد خرد دست می‌گیریم و پیاده می‌کنیم؛... خیلی تند؛ جلوی می‌نشستی به صراحت این را می‌گفت.... برای مثال «آخرین دوران رنج» را ببینید. مرتضی دائم دارد می‌گوید ما دوران جدیدی را شروع کرده‌ایم که باید تمام ابعاد را در زندگی مردم ایران بگیرد و بعد در جهان گسترش پیدا کند... از طرف دیگر مرتضی سردمدار جریان تکنوکرات را از سال ۶۲ به بعد مرحوم آقای هاشمی می‌دانست. (مصاحبه با خبرگزاری تسنیم ۲۱ فروردین ۹۷)

یادداشت‌های آوینی که اکنون با عنوان توسعه و مبانی تمدن غرب منتشر شده‌اند مربوط به سال‌های ۶۴ تا ۶۶ هستند و در نقد این جریان منتشر می‌شوند که توسعه غربی را هدفی مسلم می‌شمارد و آن را مساوی هر گونه پیشرفت می‌داند. در نوشته‌های او نگرانی از روند سیطره‌خیزنده جریان بوروکراتیک و حذف نظم انقلابی در آن سالها مشخص است. آوینی در سال ۱۳۶۵، در مقاله «نظام سیاره‌ای اقتصاد»، می‌نویسد:

همه انقلاب‌های جهان پس از پیروزی و به دست گرفتن حکومت ناچار شدند حتی برخلاف ایدئولوژی و شعارهای اساسی خویش سیاستی اتخاذ کنند که بقای آنان را تضمین کند. هر چند به قیمت از دست دادن و زیر پا گذاشتن اصولی که بعضاً محتوای اصلی

انقلاب را تشکیل می‌داد. این یک قاعده کلی است و اگران شاءالله انقلاب اسلامی ایران به پیروزی برسد و اسلامیت و استقلال خود را در برابر شرق و غرب حفظ کند، انقلاب اسلامی ایران تنها نمونه‌ای است که از این قاعده مستثنی شده است. این ضرب‌المثل معروف که انقلاب فرزندان خویش را می‌خورد از همین جا نتیجه شده است که همواره انقلاب‌ها بعد از پیروزی و تشکیل نظام به صورت ناخواسته به جانبی کشیده شده‌اند که با اصول محتوایی نهضت مخالفت داشته باشند.»

بعد شهید آوینی ذیل همین مطلب پاورقی زده است

«انزوای حزب‌الله در نظام ما نشانه خوبی نیست، [به خصوص در آن سال‌ها]؛ هر چند الحمدلله و المنه سایه مبارک حضرت امام همچون ابررحمتی بر سر ما گسترده است و ما را از بلیات و خطرات حفظ می‌کند، اما به هر طریق شکی نیست که اکنون در نظام ما حزب‌الله رفته رفته به انزوای سیاسی کشیده و کارها به دلباختگان تکنوکراسی واگذار می‌شود.»

روند واگذاری کار به دلباختگان تکنوکراسی که آوینی بعدها از